

Warszawa, dnia 17 lutego 2025 r.

**DS.8361.206.2024**

**DECYZJA PO.11.C.9.2025.MS**

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

**Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej**

wymierza przedsiębiorcy

**Grzegorzowi Gąsiorowskiemu**

prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą:

**GRZEGORZ GĄSIOROWSKI "MEBLE GRZEŚ",**

karę pieniężną w wysokości **3 000 zł** (słownie: trzy tysiące) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług.

W toku kontroli, na stoisku handlu obwoźnego z meblami na targowisku w Garwolinie, zakwestionowano 9 rodzajów towarów:

1. Taboret 80 cm,
2. Taboret 60 cm,
3. Taboret 45 cm,
4. Krzesło drewniane,
5. Krzesło tapicerowane,
6. Krzesło szyte,
7. Stół drewniany,
8. Stół laminowany,
9. Stół MDF.

W miejscu sprzedaży detalicznej ww. towarów stwierdzono brak uwidocznienia ich cen, co narusza art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług. Ponadto narusza § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r., poz. 2776).

**UZASADNIENIE**

W dniu 18.09.2024 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie, Delegatura w Siedlcach, przeprowadzili kontrolę przedsiębiorcy Grzegorza Gąsiorowskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: GRZEGORZ GĄSIOROWSKI "MEBLE GRZEŚ".

W toku kontroli, na stoisku handlu obwoźnego z meblami na targowisku w Garwolinie, zakwestionowano 9 rodzajów towarów:

1. Taboret 80 cm,
2. Taboret 60 cm,
3. Taboret 45 cm,
4. Krzesło drewniane,
5. Krzesło tapicerowane,
6. Krzesło szyte,
7. Stół drewniany,
8. Stół laminowany,
9. Stół MDF.

W miejscu sprzedaży detalicznej ww. towarów stwierdzono brak uwidocznienia ich cen, co narusza art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług. Ponadto narusza § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Za cenę, zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, uznaje się wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ww. ustawy do przestrzegania ww. obowiązków zobowiązany jest przedsiębiorca.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że przedsiębiorca Grzegorz Gąsiorowski prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: GRZEGORZ GĄSIOROWSKI "MEBLE GRZEŚ" poprzez brak uwidocznienia cen 9 rodzajów towarów na stoisku handlu obwoźnego z meblami na targowisku w Garwolinie nie wykonał obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, tj. uwidocznienia cen jednostkowych w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

W związku z powyższym 17.01.2025 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej działając na podstawie art. 61 § 1 i § 4 kpa, zawiadomił kontrolowanego przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ww. ustawy. W zawiadomieniu stronę pouczono o przysługującym jej prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona w piśmie z 30.01.2024 r. przedstawiła okoliczności kontroli, odnosząc się m. in. do jej miejsca, przedmiotu oraz stwierdzonych nieprawidłowości. Podniosła, że cennik zawierający ceny wszystkich produktów zawsze jest umieszczany w widocznym miejscu, jednocześnie informując, że *„w dniu kontroli niestety zapomniałem umieścić wspomniany cennik w widocznym miejscu, czego skutkiem jest stwierdzenie w toku przeprowadzonej kontroli naruszenia przeze mnie prawa. W celu sprostowania tej kwestii w dniu następującym dzień przeprowadzenia kontroli wysyłałem drogą elektroniczną wyjaśnienia wraz ze zdjęciami cennika, z którego korzystam zawsze podczas oferowania towarów do sprzedaży, na adres poczty elektronicznej organu.”* Oświadczyła, że naruszenie stwierdzone w toku kontroli było jednorazowym, nieumyślnym niedopatrzeniem i zobowiązała się w przyszłości przestrzegać wszystkich obowiązujących przepisów prawa oraz złożyła czynny żal z tytułu uchybienia. Przedsiębiorca poinformował, że jego klienci nie ponieśli żadnej szkody, a on nie uzyskał z tytułu naruszenia żadnej korzyści majątkowej jak również nie poniósł straty. Zaznaczył ponadto, że działalność gospodarczą prowadzi od 2012 r. i nigdy nie miał nałożonej sankcji na terytorium kraju jak i na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej.

Strona wniosła również o uznanie za bezskuteczne przeprowadzenie kontroli w dniu 18 września 2024 r. oraz unieważnienie protokołu kontroli. Podważyła bowiem prawidłowość upoważnienie do przeprowadzenia kontroli, jako niezgodnego z przepisami ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, wskazując:

- błędne określenie przedsiębiorcy, z uwagi na brak umieszczenia podstawowych według strony danych tj. numeru NIP oraz danych adresowych;
- brak określenia zakresu oraz przedmiotu kontroli, tj. błędne oznaczenie pola „E.” w upoważnieniu poprzez użycie zwrotu *„określenie zakresu przedmiotowego kontroli”*, podczas gdy zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej upoważnienie musi zawierać określenie przedmiotu i zakresu kontroli;
- wydanie zdaniem przedsiębiorcy upoważnienia *„in blanco”*, ponieważ miejsce *„oznaczenie kontrolowanego”* było puste i zostało wypełnione odręcznie przez osoby przeprowadzające kontrolę w momencie i w miejscu rozpoczęcia wykonywania czynności kontrolnych;
- podpisanie upoważnienia przez osobę inną niż Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej - zwróciła się przy tym o wskazanie na podstawie na jego upoważnienia Dyrektor Delegatury w Siedlcach wydaje upoważnienia w imieniu Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

Strona wniosła ponadto o odstąpienie o wymierzenia kary pieniężnej oraz przekazała ewidencję przychodów za 2024 rok.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę wyjaśnienia strony i w pierwszej kolejności zauważył, iż odpowiedzialność wynikająca z popełnienia deliktu administracyjnego ma charakter obiektywny. Okoliczności towarzyszące naruszeniu prawa, takie jak brak umyślności w działaniu, nie mają

wpływu na prowadzenie postępowania administracyjnego, przypisanie odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązku i w rezultacie nałożenie administracyjnej kary pieniężnej. W toku kontroli jednoznacznie stwierdzono stan naruszający przepisy prawa, co jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary. Podkreślenia wymaga kwestia, iż przedsiębiorca jako profesjonalny, a ponadto doświadczony uczestnik obrotu powinien mieć świadomość obowiązujących przepisów prawa w zakresie prowadzonej przez siebie działalności i tak ją zorganizować, aby sprostać ich wymaganiom. Tym samym przyczyna powstania nieprawidłowości wskazana przez stronę – niedopatrzenie - nie ma wpływu na rozstrzygnięcie niniejszego postępowania administracyjnego. Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 11 sierpnia 2022 r. II GSK 541/19: „*Nawet jednorazowe naruszenie obowiązków, określonych w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług stanowi delikt administracyjny. Natomiast z mocy art. 6 ust. 1 tej ustawy, każdy przedsiębiorca, dopuszczający się takiego deliktu, podlega administracyjnej karze pieniężnej. Okoliczności konkretnego naruszenia tych obowiązków, mają jedynie znaczenie przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej. Niewątpliwie właściwy organ administracji, określając wysokość kary, winien uwzględnić zarówno stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, jak i dotychczasową działalność przedsiębiorcy oraz wielkość jego obrotów i przychodu (art. 6 ust. 3 tej ustawy).*” Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w toku postępowania administracyjnego, przy rozpatrywaniu przesłanek wymiaru kary określonych w art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług wziął pod uwagę wagę naruszenia, podjęte działania naprawcze, brak uzyskania korzyści majątkowych przez stronę z tytułu przedmiotowego naruszenia oraz wielkość przychodu uzyskanego za rok ubiegły. Odpowiadając na pozostałe zarzuty zawarte w piśmie strony, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zauważa, że:

- oznaczenie przedsiębiorcy w Upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli DS 230/2024, należy uznać za prawidłowe. Zgodnie z art. 43<sup>4</sup> § 1 Kodeksu Cywilnego: „*Firmą osoby fizycznej jest jej imię i nazwisko. Nie wyklucza to włączenia do firmy pseudonimu lub określeń wskazujących na przedmiot działalności przedsiębiorcy, miejsce jej prowadzenia oraz innych określeń dowolnie obranych.*” Oznaczenie przedsiębiorcy wskazane w upoważnieniu odpowiadało powyższym wymaganiom oraz było zgodne z danymi wskazanymi w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, co oznacza iż odróżniało dostatecznie firmę przedsiębiorcy od firm innych przedsiębiorców prowadzących działalność na tym samym rynku.
- w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli zakres oraz przedmiot kontroli został, wskazany zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 6 upoważnienie zawiera określenie przedmiotu i zakresu kontroli. Należy przy tym zauważyć, iż ustawodawca nie narzucił konkretnego zwrotu jaki ma określać powyższe i tym samym zwrot użyty w rubryce „E” upoważnienia tj. „*określenie zakresu przedmiotowego kontroli*” jest prawidłowy, a zarazem tożsamy ze zwrotem „*określenie przedmiotu i zakresu kontroli*” sugerowanym przez stronę. Podkreślenia przy tym wymaga fakt, że strona nie wskazała ani jednego argumentu na poparcie tezy, iż zwroty te nie są tożsame. Organ nadmienia również, że zwrot „*określenie zakresu przedmiotowego kontroli*”, nawiązuje do treści art. 49 ust. 7 pkt 6 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo Przedsiębiorców (określającego wymagania dla upoważnienia do przeprowadzenia kontroli).

- upoważnienie do przeprowadzenia kontroli zostało wystawione i podpisane przez osobę upoważnioną do podpisywania upoważnienia do przeprowadzenia kontroli tj. Dyrektora Delegatury Siedlcach na podstawie imiennego upoważnienia wystawionego przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w dniu 1 sierpnia 2019 r. (sygn. SP.057.41.2019). Przedmiotowe upoważnienie do przeprowadzenia kontroli zostało wystawione w dniu przeprowadzenia kontroli, przed rozpoczęciem działań kontrolnych. Organ nadmienia, że ze względu na specyfikę kontroli prowadzonych na targowiskach, upoważnienia te są wystawiane na miejscu kontroli. W związku z powyższym organ stwierdza, iż przedmiotowe upoważnienie do przeprowadzenia zostało wydane zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i tym samym brak jest podstaw do kwestionowania ustaleń kontroli.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ww. ustawy przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia, dotychczasową działalność przedsiębiorcy w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, wielkość jego obrotów i przychodu a także sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość kary wziął pod uwagę przesłanki zawarte w art. 6 ust. 3 ww. ustawy i zważył, co następuje:

**Stopień naruszenia obowiązków (charakter, waga, skala, czas trwania naruszenia):**

W miejscu sprzedaży detalicznej stwierdzono brak uwidocznienia cen 9 rodzajów towarów, co narusza art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług oraz § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług. Należy zauważyć, że naruszenie dotyczyło wszystkich towarów sprawdzonych w toku kontroli, a brak uwidocznienia ceny uniemożliwiał jej bezpośrednie poznanie konsumentowi oraz porównanie jej z cenami towarów tożsamyh. Konsument został tym samym pozbawiony ważnej informacji, w oparciu o którą dokonuje zakupu, a jego interes ekonomiczny mógł zostać naruszony w istotnym stopniu. Naruszenie przepisów zostało stwierdzone w dniu 18.09.2024 r., a brakujące ceny zostały uzupełnione w toku kontroli.

**Dotychczasowa działalność podmiotu, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków:**

W oparciu o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, ustalono że przedsiębiorca rozpoczął wykonywanie działalności gospodarczej w dniu 11.06.2012 r.. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie stwierdził wcześniejszego naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów z zakresu obowiązku informowania o cenach. Przedsiębiorca poinformował, iż nie uzyskał korzyści majątkowej ani nie poniósł straty w związku z naruszeniem.

**Wielkość obrotów i przychodu:**

Przedsiębiorca przekazał informację o wielkości przychodu za rok 2024.

**Sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich UE:**

Powyższa przesłanka nie ma zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 kpa, organ wymierzający karę pieniężną odstępuje od jej nałożenia i poprzestaje na pouczeniu, jeśli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszenia prawa. Znikomość wagi naruszenia prawa rozumiana jest jako stan, który wywołał jednostkowe i nieznaczne negatywne skutki w obszarze dóbr prawnie chronionych lub skutków tych w ogóle nie wywołał i wywołać nie mógł (Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. H. Knysiak-Sudyka, Warszawa 2019). Pomimo zaprzestania naruszania prawa, w ocenie organu nie ma podstaw do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa, ponieważ jak wykazano powyżej w przedmiotowej sprawie waga naruszenia nie była znikoma. Nie ma także zastosowania regulacja przepisu art. 189f § 1 pkt 2 kpa, gdyż za to samo zachowanie na stronę nie została uprzednio nałożona sankcja przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Nie jest również możliwe zastosowanie odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 Kpa, który stanowi, że w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających: usunięcie naruszenia prawa lub powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia. Zgodnie z art. 189f § 3 Kpa, organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa w § 2, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia. Organ zauważa, że charakter naruszeń, jakich dopuściła się strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia. Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Wskazać przy tym należy, że usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19). W przedmiotowej sprawie, przedsiębiorca zaprzestał naruszenia, jednakże nie usunął skutków naruszenia prawa, albowiem zaistniałe naruszenie prawa, stwierdzone w dniu kontroli, nieodwracalnie pozbawiło pewną grupę konsumentów prawa do uzyskania przysługujących im istotnych informacji.

Biorąc pod uwagę przesłanki określone w art. 6 ww. ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług oraz wymogi określone w art. 8 dyrektywy 98/6 WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. WE L Nr 80, s. 27), kary za naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, kara pieniężna może być wymierzona do wysokości 20 000 zł.

Mając na uwadze ww. przesłanki, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, iż przedsiębiorcy Grzegorzowi Gąsiorowskiemu prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: GRZEGORZ GAŚIOROWSKI "MEBLE GRZEŚ" za naruszenie obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, należy wymierzyć karę pieniężną przewidzianą w art. 6 ust. 1 ww. ustawy w wysokości 3 000 zł.

W związku z powyższym Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 7 ust. 1 i ust. 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, karę pieniężną w kwocie **3 000 zł** stanowiącą dochód budżetu państwa, strona powinna wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie: **NBP O/O Warszawa Nr 59 1010 1010 0006 0622 3100 0000**, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

W myśl art. 8 ust. 1 ww. ustawy, do kar pieniężnych, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r., poz. 111, ze zm.).

Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 Ordynacji podatkowej, od której zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy, naliczane są odsetki za zwłokę.

**Pouczenie:**

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312, ze zm.), art. 127 § 1 i § 2 kpa oraz art. 129 § 1 i § 2 kpa, od niniejszej decyzji stronie postępowania służy prawo odwołania się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Sienkiewicza 3, 00-015 Warszawa.

*Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej*

*Renata Jezierska*

/podpisano elektronicznie/

**Otrzymują:**

1. p. [REDACTED]
2. aa.